

[Tyroll]

handlingen den 18. november 1976 – det står i Folketingstidende 1976-77 (1. samling) sp. 1823: »Er dette egentlig ikke, når det kommer til stykket, en omgåelse af grundlovens meget klare regler?« Og han fik fuld opbakning af den socialdemokratiske ordfører, Ejler Koch, som vel må betegnes som en slags ekspert på området. Ejler Koch siger – sp. 1825: ». . . at denne bestemmelse bevæger sig i hvert fald på kanten af, hvad man kan gøre inden for grundlovens rammer.«

Jeg er ikke i tvivl om, at hr. Ole Espersen ville have sagt det samme dengang. Hr. Orla Møller havde til overflod andre grunde til ikke at fremsætte lovforslaget. Det var i høringssvarene blevet kraftigt frarådet af præsidenten for østre landsret, af præsidenten for Københavns byret, af politidirektøren i København, af Advokatrådet og af endnu flere. Faktisk blev det alene anbefalet af Politifuld­mægtigforeningen, som fandt, at det nok ville vise sig praktisk, og det er jo en pragtfuld begrundelse. Den kunne lige så vel bruges til at afskaffe grundlovsforhøret, det skulle også nok vise sig praktisk. Og man kan fortsætte: er det i virkeligheden ikke helvedes upraktisk, at sigtede har ret til en forsvarer, at der skal kendelser til ransagning, beslaglæggelser og aflytning, at der overhovedet opstilles betingelser for at fængsle folk? Selvfølgelig er det det. Det er alt sammen ganske upraktisk set fra politiets synspunkt, og det er karakteristisk for enhver retsgaranti, at den er upraktisk for systemet.

Ikke desto mindre kom altså justitsministeren i den tolvte times sidste minut med et kupagtigt ændringsforslag om en sådan praktisk 5 dages regel. At det blev trukket tilbage i en vis fart er kun godt, men det siger meget om regeringens vilje til at bøje af for borgerlig pression med politiet som frontregiment, at forslaget overhovedet blev stillet, at man var villig til at bevæge sig på kanten af grundloven og at bryde med en af de centrale fængslingsbetingelser i dansk ret, som professor Gammeltoft-Hansen siger, udelukkende for at opnå en praktisk fordel i kampen mod helt banale indbrud o. lign., endda efter at Advokatrådet har betegnet virkningen som en tilståelsesarrest.

Det skal da også siges, at selv om forslaget blev trukket, er det ikke sikkert, at regeringen afstår fra at fremsætte det igen, tværtimod. De radikales historiske kompromis

med retssikkerheden indeholder ingen garanti imod noget sådant. Det hører med til bedømmelsen af dette kompromis, at Politiken måtte lyve groft på to punkter for at forsvare det. Det var ikke kompromiseret, som førte til, at forslaget blev trukket. Regeringen var presset til at trække det forinden. Hvis sandheden skal frem, så var hele skytset mod forslaget kørt i stilling, før de radikale overhovedet opdagede, at der var fare på færde.

Formanden:

Jeg minder om, at taletiden for medlemmer uden for ordførernes kreds er indtil 5 minutter.

Kurt Hansen (VS):

Og kompromiset har ikke sikret, at regeringen ikke fremturer med forslaget til efteråret. Faktisk udtalte hr. Ole Espersen efter kompromiset til Radioavisen, at forslaget kun midlertidigt var trukket tilbage med henblik på fornyet høring. Det kan altså meget vel dukke op igen, og hr. Bernhard Baunsgaards kategoriske udtalelser om, at de radikale under ingen omstændigheder kan gå med til en så principiel svækkelse af den enkeltes retssikkerhed til fordel for systemets effektivitet, må vel i lyset af erfaringerne med de radikales kategoriske udtalelser tolkes sådan, at han er parat til at nødløse på en 4½ dages regel.

Muligheden for, at forslaget kan dukke op igen, er da også baggrunden for, at det ikke er tilstrækkeligt at stemme 7 dages reglen ned, som hr. Ole Espersen har bebudet, nu hvor forslaget fremsættes af venstre, konservative, kristelige og centrum-demokrater. Det ligger nemlig sådan, at tingets formand ifølge forretningsordenens § 16 skal afvise forslag og ændringsforslag, hvis de strider mod grundloven. Hvis formanden ikke afviser det af venstre, konservative, kristelige og centrum-demokrater stillede ændringsforslag, har han således afgjort, at det ikke strider mod grundloven, og det har han ikke nogen som helst baggrund for at afgøre, jfr. den tidligere justitsministers udtalelse om, at det er en omgåelse af grundlovens klare bestemmelser, og professor Germers udtalelse om, at det er i strid med grundlovens forudsætninger.